

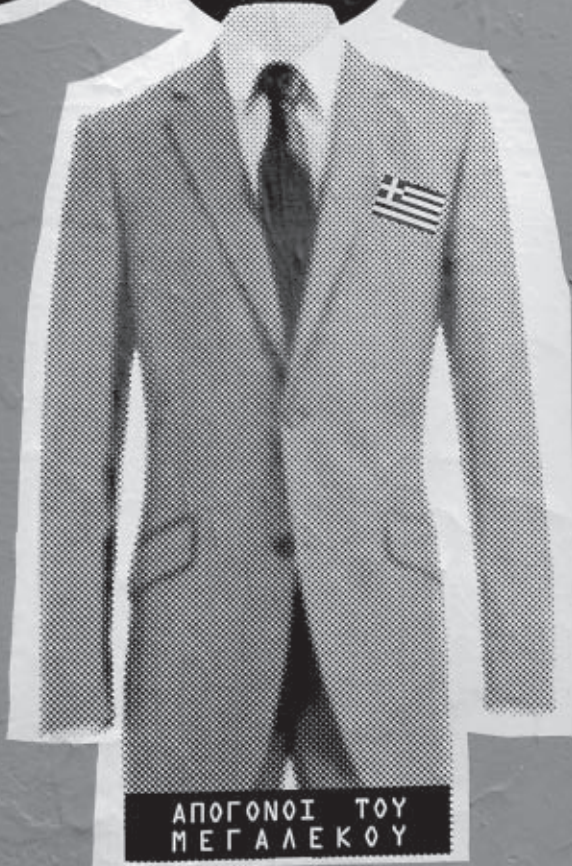
antifa community

ΕΚΔΟΣΗ ΔΡΟΜΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΩΝ

ΟΜΑΔΩΝ ANTIFA COMMUNITY / ΤΕΥΧΟΣ 9 / ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2012

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΚΑΤΑΝΑΛΩΝΟΥΜΕ ΜΟΝΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΚΑΤΑ:
ΡΑΤΣΙΣΜΟ,
ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ,
ΞΕΦΤΙΛΑ.

ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΕΚΟΥ

Το ANTIFA COMMUNITY αποτελεί μια σταθερή συνεργασία αντιφασιστικών συλλογικοτήτων που ζει και δρα στην αθηναϊκή μητρόπολη. Έχει διαρκώς στο στόχαστρο της όλους τους φασισμούς - είτε αυτοί κουβαλάνε

πάνω τους σβάστικες, είτε όχι. Δεν έχουμε καμία σχέση με κανένα κόμμα, κανένα κρατικό ή mediακό θεσμικό φορέα - και δεν έχουμε και καμία πρόθεση να το αλλάξουμε αυτό. [antifacommunity@yahoo.gr]

antifa
community

"[...] Η προτροπή *ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ* αφορά την ανάγκη, σαν εργάτες και εργάτριες, να κάνουμε ταυτόχρονα δύο πράγματα. Απ' την μια μεριά να οργανωθούμε από μόνοι μας για να αντιμετωπίσουμε την βίαιη επίθεση κατά της εργασίας, την βίαιη οικονομική υποτίμησή μας. Και απ' την άλλη μεριά να αποκρούσουμε την κυδαία παραμόρφωση της πραγματικότητας, τον εκφασισμό των συνειδήσεών μας. Να υπερασπίσουμε την κοινωνικότητα, την ισότητα, την αλληλεγγύη και την πολύμορφη συνάφεια στις καθημερινές μας σχέσεις, ενόσω θα αγωνιζόμαστε να ανατιμήσουμε

την εργασία μας. *Να προστατέψουμε τον κοινωνικό πλούτο και την διαφορετικότητα ανατιμώντας την ίδια μας τη ζωή*, ενόσω θα αντιστρέφουμε την "μείωση του κόστους μας" σαν εργάτες. Να πολεμήσουμε τον νεορατσισμό, τον νεοφασισμό, τις νεο-ολοκληρωτικές ψυχώσεις, την λατρεία της χωροφυλακής, τις "λύσεις" του οργανωμένου εγκλήματος, ενόσω μαχητικά θα ξαναδιεκδικούμε όλα όσα μας ανήκουν.[...]"

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

(απ' τις γειτονιές της αθήνας...)

Όποιος-α πάει για ψώνια

σε διάφορα σούπερ μάρκετ θα νομίζει πως γιορτάζεται κάποια εθνική επέτειος. Σημαιάκια της ελλαδίτσας στα περισσότερα προϊόντα. Μπορεί να γράφουν «made in greece» ή «συσκευάζεται στην Ελλάδα» ή απλά βάζουν το εθνόσημο. Δηλαδή, όλες οι επιχειρήσεις κοτσάρουν την γαλανόλευκη χωρίς αυτό να σημαίνει κάτι. Αλλά και τα ίδια τα σούπερ μάρκετ «σπρώχνουν» έθνος. Η γαλλική carrefour έχει στα μαγαζιά τις πιο μπλε σημαίες. Ο πολυεθνικός αβ βασιλόπουλος μόνο τον εθνικό ύμνο δε βάζει στα μεγάφωνα. Οι καταναλωτές πιστεύουν ότι όλα τα «ελληνικά» προϊόντα βοηθάνε την ελληνική οικονομία. Και το πιστεύουν οι 8 στους 10. Υποστηρίζουν, λέει έρευνα, πως όταν τα λεφτά τους πάνε σε ελληνική επιχείρηση, αυτή δε βάζει λουκέτο οπότε δεν αυξάνεται η ανεργία. Μιλάμε για πολύ χαζομάρα! Παραδείγματα: Ο γαλαξίας! Είναι πολύ ελληνικός ρε. Ποιος-α μπορεί να ξέρει με σιγουριά πως τα ευρώ του γαλαξία δεν πάνε σ' άλλη χώρα! Στους/στις εργάτες-ριες σίγουρα δεν πάνε αφού μόλις μειώθηκαν οι μισθοί τους κατά 15%.

Κι αν δε κλείνει υποκαταστήματα είναι για να μη χάσει το μερίδιο στην αγορά, κι όχι γιατί έχει πρόβλημα να κάνει απολύσεις. Εξάλλου, όποιου δεν του αρέσει η μείωση στο μηνιαίο μπορεί «να περάσει από το λογιστήριο». Η «σε όλα ελληνική» pizza fan στέλνει τα χρήματά της εκτός συνόρων. Επίσης, τα υλικά κατασκευής μιας πίτσας είναι πολυεθνικά. Πως να το κάνουμε! Γκούντα ολλανδίας δε βγάζει η Ελλάδα και δε φυτρώνουν μανιτάρια εδώ όπως στην πολωνία. Τα κέρδη της πιτσαρίας αυξάνονται αλλά οι απολύσεις και μειώσεις μισθών γίνονται με ελληνική ευλάβεια. Δεν πάει να καεί και η σημαία. Αφού ξέρουμε, απ' όπου και αν «κατάγονται» οι επιχειρήσεις, τα λεφτά πάντα στα αφεντικά θα πάνε. Και τα αφεντικά τα λεφτά τους τα κάνουν ότι θέλουν. Το σίγουρο είναι πως δεν τα δίνουν στους/στις εργάτες-ριες.

**Δε μας ενώνει η κοινή καταγωγή.
Σκατά στο ελληνικό μου
αφεντικό, σκατά και στο έθνος.**

Με «παρεμβάσεις» σε σχολεία της χρυσής αυγής, εν όψει 17 Νοέμβρη

όχι μόνο, για να «παταχθούν οι παραβατικές μαθητιών». Αυτό που υπονοούσαν είναι πως συμπεριφορές μαθητικές που γίνονται στις σχολικές καταλήψεις που έμμεσα, είναι πως οι κολλητοί τους οι μπαταίοι, από την αρχή της χρονιάς έχουν ήδη προβεί σε ολική κατεληγμένα σχολεία της χώρας, πολλές φορές μάλιστα στον εραγξελέα, «φορώνοντας» τους και με κατηγορίες, Όλα αυτά βέβαια έπεται από μηνύσεις καθηγητών και γονέων.

Δεν έφταναν λοιπόν οι (αντικαταληψιακοί) ταμπουκάδες από τους καθηγητές και τους νοκοκυρασιους γονείς, που φοβούνται μην τυχόν μια μέρα τους φάνε τα παιδιά

τους, ούτε η καθημερινή πίεση για απόδοση, το σύγχρονο σχολείο-μαντρί και οι κάθε είδους κατανοήσεις. Τώρα, οι μαθητές και οι μαθήτριες έχουν να φάνε στη μάσα τις κατηγορίες των δικαστών και τους (πιθανούς) τραμπουκισμούς των ασπόνδυλων. Όλοι αυτοί, βέβαια, έχουν δικαίους λόγους να φοβούνται: δεν έχει περάσει και πολύς καιρός από τότε που η μαθητική αρνητικότητα έβαλε φωτιά στην κοινωνική νομιμοποίηση του κατασταλτικού μηχανισμού. Και αν είμαστε για κάτι σίγουροι, είναι ότι θα βρεθούν αντιστοίχες αφορμές για να το

Το έχουμε πει και θα το ξαναπούμε: **οι καταλήψεις ανοίγουν δρόμους.** Μόνο που, αν αυτοί οι δρόμοι δε βάλουν να καταλήξουν σε οδούς, θα πρέπει να διασταυρωθούν συνειδητά με το συνάφι των φασιστομπατσών. Και να τους προσπεράσουν με θέληση και μαχητικότητα.

οι καταλήψεις ανοίγουν

ΑΝΤΙΘΑΝΑΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΥΤΕΡΑ-ΚΥΡΙΑΚΗ

«Ήταν η 27η Απριλίου του 1941
...1η ημέρα κατοχής στην Αθήνα...
στρατευμάτων στην Αθήνα...»

...Το απόγευμα τις ίδιες μέρες ήρθε σπίτι ένα από τα μεγάλα παιδιά της γειτονιάς [...] Μια μονάδα γερμανικού πεζικού με πολλά μεταγωγικά αυτοκίνητα στρατωνίστηκε στο 30ο Δημοτικό Σχολείο στη Φωκίωνος Νέγρη και Αγίας Ζώνης. Μον' έτσι θα φτιάξουμε μεγάλους δρόμους πάνω μ' ένα μεγάλο καράι στη μέση. Θα τους βάλουμε στα λάστιχα των αυτοκινήτων τους. Ξεπνώντας θα ταρπάρουν.
Το βράδυ εκείνο βόλαμε τους τάκους με τα καραβιά... Ας έλεγαν ότι ήρθαν οι Δοξές. Κατοχής με τις προκηρύξεις που είχαν τοποθετήσει για θάνατο.
Έτσι από εκείνη την Αντίσταση»

Αυτό το απόσπασμα είναι από βιβλίο που περιγράφει την καθημερινότητα των κυμαλιωτών το διάστημα 1941-44. Γίνεται κατανοητό πως ο αντιφασιστικός τους αγώνας ήταν υπόθεση που είχε διάρκεια. Δεν ήταν ένα «όχι» που (δήθεν) είπε ο χουντικός μεταξάς και που γιορτάζεται κάθε 28η Οκτώβρη στα σχολεία. Ήταν συνεχής αγώνας που για κάθε έναν απ' αυτούς θα έπρεπε να υπάρχει ξεχωριστή γιορτή. Αυτό που σήμερα έχει μετονομαστεί σε «επέτειος της 17 νοέμβρη», για παράδειγμα, ήταν στιγμές της αντίστασης που προέβαλλαν οι από κάτω κατά τη διάρκεια μεγάλων και δύσκολων περιόδων. Περίοδων που ο κόσμος δεν είχε να διαλέξει να τα παρατήσει με την πρώτη ήπα ή δεν έλεγε «έτσι είναι τα πράγματα». Έκανε ότι περνούσε από το χέρι του για να απαλλάχθει από τα καράβια. Οι αγώνες αυτοί, είτε ήταν μικροί είτε ήταν μεγάλοι, δε επιβάλλονταν ούτε διδάσκονται σε σχολείο. Το θέμα είναι ότι πάντοτε υπήρχαν άνθρωποι που στέκονταν απέναντι στα φασιστικά. Και δεν το κάνανε για ένα μερόνυχτο. Το έκαναν **σαν αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινής ζωής τους.**

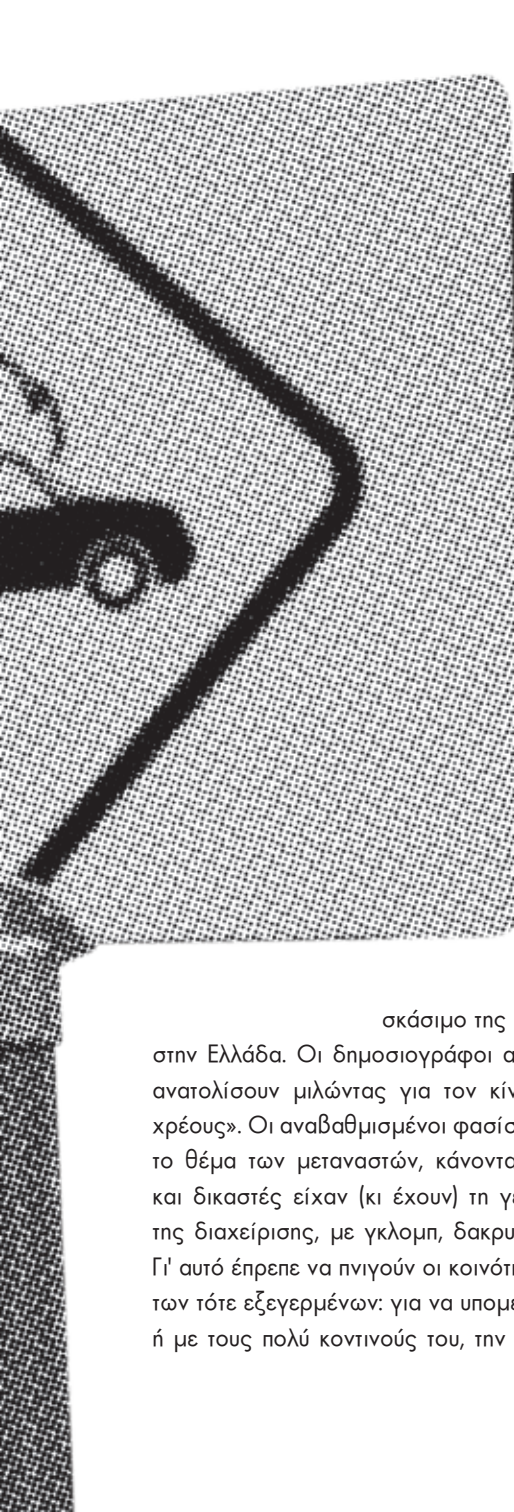

DO YOU REMEMBER

Δεκέμβρης 2008: τέσσερα χρόνια μετά Έχουν περάσει κιόλας τέσσερα χρόνια από κείνο το Δεκέμβρη του 2008. Τότε που η εξέγερση που ακολούθησε την δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου τσαλάκωσε προσωρινά την κυριαρχία του νόμου και της τάξης. Από την Αθήνα μέχρι τη Χίο και από τα Χανιά μέχρι την Κομοτηνή, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι έβαλαν (και πολλοί/ες έριξαν) το λιθαράκι τους, για να γεμίσουν οι δρόμοι αυτής της χώρας με τις οργισμένες μας κοινότητες. Μαθητές και μετανάστες, φρικαρισμένοι άνεργοι και εργάτες, οπαδοί πολλών ομάδων κι αρκετοί ακόμα βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης. Μιας σύγκρουσης που δεν στόχευε μόνο την μπάτσιικη δολοφονία, αλλά και κάθετι που πνίγει τις ζωές μας. Είτε αυτό φοράει στολή, είτε όχι. Μετά απο κείνες τις μέρες της οργής, ο νόμος και η τάξη επέστρεψαν με πολλά πρόσωπα και μεγαλύτερη ένταση. Με δημοσιογραφικά μικρόφωνα

να δείχνουν υποτιθέμενες «απειλές» και φασιστικές επιτροπές κατοίκων να πιάνουν «δουλειά». Με γενική στοχοποίηση των μεταναστών εργατών και δραστηριοποίηση παρακρατικών συμμοριών. Με κανονικούς μπάτσους και δικαστές αλλά και με χιλιάδες μπάτσικα μυαλά, διάσπαρτα στην κοινωνία, ν' αναγγέλουν την αντεπίθεση του συστήματος. Κάπως έτσι προχώρησαν οι μήνες μετά το Δεκέμβρη του '08: μας έκλεβαν τις οργισμένες στιγμές και μας περιόριζαν πόντο-πόντο τις κοινότητες που αγγίξαμε στο δρόμο. Τον επόμενο καιρό αποδείχθηκε ακόμα πιο έντονα γιατί χρειαζόταν αυτή η ολική επαναφορά του νόμου και της τάξης, με την

THE 6th OF DECEMBER

?

ανοιχτή συμμαχία
μ π ά τ σ ω ν ,
δ ι κ α σ τ ώ ν ,
φασιστών και
δημοσιογράφων:
ήταν η απαραίτητη
πρετοιμασία του
συστήματος για το

σκάσιμο της καπιταλιστικής κρίσης
στην Ελλάδα. Οι δημοσιογράφοι ανέλαβαν ν' αποπρο-
σανατολίσουν μιλώντας για τον κίνδυνο του «δημόσιου
χρέους». Οι αναβαθμισμένοι φασίστες της χ.α. ανέλαβαν
το θέμα των μεταναστών, κάνοντας πογκρόμ. Μπάτσοι
και δικαστές είχαν (κι έχουν) τη γενική επίβλεψη αυτής
της διαχείρισης, με γκλομπ, δακρυγόνα και φυλακίσεις.
Γι' αυτό έπρεπε να πνιγούν οι κοινότητες και η αλληλεγγύη
των τότε εξεγερμένων: για να υπομένει κανείς μόνος του
ή με τους πολύ κοντινούς του, την έκρηξη της φτώχειας

και της ανεργίας. Για ν' απελπίζεται εύκολα και να μη
βλέπει καμιά διέξοδο απ' αυτή την κατάσταση. Να μην
παίρνει δύναμη και κουράγιο από τις συλλογικότητες
των αρνήσεων αυτού του κτηνώδους και καταθλιπτικού
συστήματος. Και το σημαντικότερο: για να φοβάται και να
το βουλώνει, μπροστά στην «παντοδυναμία» του νόμου και
της τάξης. Τέσσερα χρόνια μετά λοιπόν, όλες οι μικρές
και μεγάλες αιτίες εκείνης της δεκεμβριανής οργής είναι
εδώ και μας πνίγουν ακόμα περισσότερο. Χρειαζόμαστε

**υπάρχουν φάροι δυνατόι για
να μας δείχνουν το δρόμο.**

Ανάμεσα σ' αυτούς είναι και ο Δεκέμβρης του 2008.

Το ξέρουμε καλά γιατί το βλέπουμε να συμβαίνει. Ο ρατσισμός, σαν την πλέον πικρή απαίτηση του φασισμού, δε χωράει το ίδιο εύκολα παντού. Και θα τα βρεί σίγουρα πολύ σκούρα στα σχολεία.

Καταρχάς, τα δημόσια σχολεία της Αθήνας, είναι εξίσου σκληρά μέρη με τα μέρη έξω από αυτά. Δεν ήταν ποτέ ο ούτε ο τόπος ούτε ο χρόνος που η παιδική αθωότητα ξεγνοιάζει. Αντίθετα, εκεί συνδυάζονται οι (παιδικές ή εφηβικές) ζωές των κατοίκων αυτής της πόλης σε όλη τους την υλική πραγματικότητα.

Ευτυχώς όμως, αυτά τα σχολεία είναι πολυεθνικά -και δε γίναν τώρα. Και ήταν έτσι όσο τα θυμόμαστε. Όπως και η ίδια η πόλη, ιδιαίτερα στο κέντρο της, στα σπλάχνα της.

Αυτό έχει ως άμεσο αποτέλεσμα, γενιές και γενιές να μεγαλώνουν με το

πολυεθνικό προλεταριάτο στο πλευρό τους. Και να κουβαλάνε, σαν φιλίες κι έρωτες -σαν αναμνήσεις-, τις ζωές των συμμαθητών τους στις πλάτες, τους για όλη την υπόλοιπη ζωή τους.

Για το μεγαλύτερο κομμάτι των μαθητών αυτά τα πολυεθνικά σχολεία, -όλα τα υπόγεια, κι οι πρώτοι όροφοι των πολυκατοικιών- είναι τα κοινά τους παιδικά χρόνια. Μία από ελάχιστες, από τις μόνες τους, αληθινές καταγωγές. Κι αν έρθει κάποιος να τους πει πως οι φίλοι τους δε χωράνε πια στα προαύλια των σχολείων, πως δε μπορούνε πια να περπατάνε τους δρόμους της-δε θα ξεχάσουν πως μαζί τους

γύρναγαν τόσα χρόνια τις γειτονιές. Δε θα ξεχάσουν πως οι γονείς των μεταναστών συμμαθητών τους, χτίσανε με τα χέρια τους τις περισσότερες απ' αυτές τις γειτονιές.

Τώρα, δυστυχώς οι φασίστες κι η θρασυδειλία τους, μπορεί να πάει να γίνει "της μόδας" και στα σχολεία. Και επειδή όπως είπαμε τα σχολεία δεν είναι ξεκομμένα, κάποιοι μαθητές θα επιλέξουν να αγνοήσουν όλα τα παραπάνω και θα θελήσουν να ξεκινήσουν τσαμπουκάδες για το ποιανού το αίμα είναι πιο «ελληνικό». Αυτοί οι κατα πάσα πιθανότητα τσάμπα μάγκες, θα δυσκολεύονται για καιρό ακόμα έστω και να αρθρώσουν μια λέξη. Και θα δυσκολεύονται όσο θα έρχονται αντιμέτωποι με τις σχέσεις των συμμαθητών τους. Τις σχέσεις των μελλοντικών εργατών αυτής της πόλης.

Σχέσεις που πατάνε πάνω σε κοινές ζωές και κοινά συμφέροντα.

υπάρχουν αυτοί που σταματούν πριν καλά καλά ξεκινήσουν. υπάρχουν κι αυτοί που δε σταματούν με τίποτα. δε σταματούν από τις σφαίρες που σφυρίζουν πάνω από τα κεφάλια τους από τη μέρα που γεννήθηκαν. δε σταματούν απ' τους νεκρούς που αγαπούσαν. δε σταματούν απο την απόφαση ενός ολόκληρου πολιτισμένου κόσμου να τους εξαφανίσει. όχι γιατί ο θάνατος δεν έχει γι αυτούς σημασία. όχι γιατί δεν αγαπιούνται. όχι γιατί είναι τρελοί μέσα σ έναν κόσμο λογικών. αλλά γιατί ο πολύς θάνατος κι η πολλή αγάπη κι η πολλή συνείδησή τους έχουν τη σάρκα

και τα οστά μιας βιωμένης απόφασης και μιας κερδισμένης αξιοπρέπειας που δεν παζαρεύονται για κανένα λόγο. και γιατί μόνο τότε, μόνο έτσι μπορεί κανείς να συνεχίσει. ακόμα και για πάντα.

σεβασμός στους αγωνιζόμενους παλαιστίνιους.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΣΤΗ ΓΑΖΑ ΑΦΗΣΑΝ ΠΑΝΩ ΑΠΟ 140 ΝΕΚΡΟΥΣ ΚΑΙ 950 ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ/ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΡΑΤΗΣΕ ΤΗ ΛΟΓΙΚΗ ΤΩΝ "ΙΣΩΝ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ" / δεν προδίδει κανείς έτσι εύκολα έναν καλό στρατηγικό φίλο σαν το ισραήλ !!!

4 antifaLIVE

20 ΟΚΤΩΒΡΗ_12 / σ' ένα κατάμεστο πολυτεχνείο /
/ η μουσική μας στους δρόμους & οι φασίστες στις τρύπες τους /
/ για τη συνέχεια, το νου σας στο antifalive.gr / και τους δρόμους.../

>Το κομμάτι "ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ" γράφτηκε απ' τους Επίθεση Κατά Μέτωπο και τους Ανεξέλεγκτη Σύγκρουσης Πορεία, diy χιπκοι μπάντες από την Πάτρα. Οι Ε. Κ. Μ. και οι Α. Σ. Π. είναι, στη συνεργασία τους, γνωστοί και ως NACHI MZIANE. Για αυτούς "η έκφραση μέσω του hip hop δεν είναι απλά ένα σύνολο από μπητάκια, λούπες και ρίμες αλλά εκφράζει μια γενικότερη αντίληψη για τον τρόπο που (θέλουμε να) ζούμε σ' αυτή την κοινωνία. Μια αντίληψη που προωθεί την αυτοοργάνωση σε όσες περισσότερες πτυχές της ζωής μας γίνεται και όχι μόνο στην έκφραση μας μέσω της μουσικής. Μια αντίληψη που δε δέχεται ηγέτες και ακολουθητές και στηρίζεται στις αρχές της ισοτιμίας και της αλληλεγγύης. Μια αντίληψη που προωθεί τον πόλεμο ενάντια σε αυτούς που μας κλέβουν τη ζωή, έναν πόλεμο που δεν πρόκειται να σταματήσει να μαινεται όσο θα υπάρχουν κάποιοι που θα θέλουν να ορίζουν τις τύχες μας και να ζουν απ' την εκμετάλλευσή μας"...

Εκπροσώπησαν το κάτω-απ'-'τ'-αυλάκι-σκληροπυρηνικό-αυτοοργανωμένο-χιπκοι στο 4ο antifaLIVE και τους ευχαριστούμε γι αυτό.

*πατρίνος αλήτης-
ρουφιάνος-
δημοσιογράφος

“ Από ανθρώπινη βλακεία είν' η καρδιά μου ματώμενη
έχει μολιάσει χρόνια τώρα μίσος για τον ρατσισμό
έχουμε πόλεμο παντού ρε, κι είμαστε όλοι ξένοι,
Τα σχέδια κυριαρχίας τους γεννάνε μετανάστευση,
σ' όλα τα σύνορα τους ακούγονται κραυγές,
η μετανάστευση γεννάει άνευ όρων εκμετάλλευση
οι εκμεταλλευόμενοι αλλάζουν φυλακές,
Απ' άκρη σ' άκρη φαίνεται κάτι έχει πάθει ο αέρας κάποιοι βλέπουν
συνανθρώπους ως ένα κομμάτι κρέας
μάλλον φταίει το φως που εκπίπτει η τηλεοράσή τους
οι προσβάλλοντες ειδικοί της παπ-άρεας φυλής τους
ένοχοι είναι όλοι τους, μπατσοί-TV-περσόνες
δίδεν ναιάζονται την πόλη τους ακορνάει μαζί του
μάλλον, τη βρίσκουνε από πίσω τον φλαμί* του
κάθε μεγάλο αφεντικό έχει από πίσω τον φλαμί* του
μπαστάρδια παρακρατικά το παίζουνε κοινωνικά
ευαίσθητοι μα υπηρετούν σκοπούς σκοπούς πιστά
γι' αυτό φωνάζω δυνατά: ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΡΑΤΣΙΣΤΗ
απέλαση κάθε ναζι και κάθε μπάτσου από τη γη(...)”

www.antifalive.gr

antifa
LIVE

